

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 6/J/2011

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 12 J**

Ședința publică din 19 octombrie 2011

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei M.F., judecător în cadrul Judecătoriei R., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință și nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant - inspector A.M. și pârâta judecător M.F., personal și asistată de avocat M.C., în baza împuternicirii avocațiale nr. 310569/28.06.2011, atașată la dosarul cauzei.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. (1) și ale art. 46 alin. (11) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
completările ulterioare, s-a exercitat acțiune disciplinară împotriva pârâtei judecător M.F., din cadrul Judecătoriei R., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din același act normativ.

În continuare, arată că au fost două sesizări, una formulată de către petiționarul B.T., în cuprinsul căreia s-a susținut că un imobil situat în B. a fost vândut unor alte persoane și o sesizare a Inspecției Judiciare urmare a controlului privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor de conducere ce decurg din legi și regulamente pentru asigurarea bunei funcționări a instanței, a calității corespunzătoare a serviciului de către judecătorii cu funcții de conducere, la Judecătoria R., aprobat prin Hotărârea nr. 141/24 februarie 2011 a Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecatori a arătat că sub aspectul laturii obiective, din probele administrate, a rezultat că pârâta judecător M.F. a încălcat mai multe norme de procedură în instrumentarea dosarelor având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare a imobilelor terenuri și construcții.

Astfel, în toate cauzele analizate, a lipsit caracterul contencios, în realitate aceste cauze fiind catalogate drept „tranzacții simulate”, caracterizate de lipsa de publicitate și de predictibilitate.

De asemenea, s-a arătat că, acordul de voință între părți în vederea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

perfectării actelor de vânzare-cumpărare nu s-a putut realiza anterior, realizându-se fără nici un incident în fața instanței.

O primă încălcare reținută este a dispozițiilor art. 153 alin. (3) Cod procedură civilă, constând în aceea că pârâta judecător a preschimbato primul termen de judecată, fără a examina temeinicia cererilor, în condițiile în care primul termen stabilit prin sistemul informatic Ecris avea o durată rezonabilă, de aproximativ o lună, existând și situații în care judecătorul s-a pronunțat asupra unor cereri de preschimbare inexistente.

Astfel, în dosarul nr. 3210/2009 cu prim termen de judecată la data de 07.10.2009, reclamanta, prin avocat, a formulat la data de 29.09.2009 cerere de preschimbare a termenului, care a fost admisă prin încheierea de ședință din aceeași dată, dispunându-se preschimbarea termenului tot pentru data de 29.09.2009, când s-a procedat și la soluționarea cauzei pe fond, sentința fiind redactată în aceeași zi. La aceeași dată, pârâta a menționat că nu înțelege să atace sentința civilă ce se va pronunța în dosar, cu toate că hotărârea i-a fost comunicată ulterior, în data de 2.10.2009, semnând personal pe dovada de comunicare, situație care, în opinia comisiei de disciplină, creează aparența unei conivențe frauduloase.

În dosarul nr. 177/2010, înregistrat la Judecătoria R. la data de 13.01.2010, la data de 20.01.2010 a fost formulată cerere de preschimbare, admisă în aceeași zi, când s-a procedat și la soluționarea pe fond a cauzei, sentința fiind pronunțată și motivată în aceeași zi, în cauză nefiind întocmit citativ și nici emise citații pentru primul termen de judecată stabilit aleatoriu prin programul ECRIS.

O situație similară s-a constatat și în dosarul nr. 505/2010 în care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cererea de preschimbare a primului termen de judecată nu este motivată, iar în cuprinsul acesteia nici măcar nu este indicat numărul de dosar în care se formulează.

În continuare, se arată că pârâta judecător M.F. a încălcat și dispozițiile legale care reglementează competența instanțelor de judecată în materie de imobile, ajungându-se la situația ca instanța să fie aleasă de părți în funcție de practica acesteia într-o anumită materie.

Astfel, se arată că în dosarul nr. 3210/2009 nici domiciliile părților și nici imobilul nu se afla în raza teritorială a Judecătoriei R., instanță care a pronunțat hotărârea, astfel încât, în opinia comisiei, singurul criteriu care a condus părțile la alegerea acestei instanțe pentru soluționarea cauzei a fost modul notoriu, extrem de facil și în același timp deosebit de rapid în obținerea unor hotărâri judecătorești care să țină loc de acte autentice de vânzare-cumpărare pentru imobile situate oriunde pe teritoriul țării.

O altă încălcare reținută este aceea a dispozițiilor art. 220, art. 223 și 224 Cod procedură civilă, în condițiile în care instanța nu a manifestat rol activ în verificarea condițiilor de dobândire a calității de reprezentanți.

Astfel, se arată că în cauzele în care pârâții vânzători erau reprezentați în proces de curator, interogatoriul a fost luat curatorului, așa cum rezultă din actele dosarului nr. 3802/2010, unde, în lipsa pârâtei, curatorul arată că este de acord cu admiterea acțiunii, că pârâta a vândut imobilul casă și teren, că a primit prețul fixat și că nu s-a putut prezenta la notariat în vederea autentificării actului, împrejurare care a determinat instanța să aprecieze că nu se mai impune administrarea altor probe.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Aceeași situație se regăsește și în dosarul nr. 1318/2010 unde este citat procuratorul pârâtului, în condițiile în care la dosar nu exista nicio procură și a administrat proba cu interogatoriul acestuia, cu încălcarea dispozițiilor procesual civile în materia interogatoriului, ca mijloc de probă în procesul civil.

Mai mult decât atât, instanța a permis curatorului exercitarea unor acte de dispoziție (exprimarea acordului la înstrăinarea imobilului, în numele pârâtului) în afara oricărui mandat în acest sens, fiind încălcate drepturile fundamentale ale persoanei aflate sub asistență.

O altă dispoziție încălcată de către pârâta judecător este art. 125 alin. (1) Cod procedură civilă și, pe cale de consecință, a dispozițiilor art. 121 din același Cod, în sensul că în toate dosarele analizate, soluționarea cererilor de preschimbare a termenului de judecată cât și soluționarea pe fond a cauzelor, aveau loc în camera de consiliu.

Astfel, în dosarele în care au fost admise cererile de preschimbare, nu au fost întocmite liste de ședință pentru termenele de judecată acordate pe fond, rezultând astfel că respectivele cauze au fost dezbătute și soluționate în camera de consiliu, fiind încălcat principiul publicității ședințelor de judecată.

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a mai relevat și faptul că au fost constatate neregularități în privința stabilirii corecte de către pârâta judecător M.F. a calității procesuale pasive.

În acest sens, se arată că în dosarul nr. 3802/2010, actul de proprietate asupra terenului este emis pe numele altei persoane, iar cu privire la construcție, nu există dovada proprietății.

În dosarul nr. 1129/2010, nu există titlu de proprietate asupra

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

construcțiilor, iar hotărârea a fost comunicată exclusiv reclamantului. Aceeași situație este și în dosarul nr. 1034/2010, unde s-a admis acțiunea în temeiul unui antecontract de vânzare-cumpărare pentru terenuri și casă de locuit, înstrăinate cu un preț stabilit în lei noi în martie 2005, în condițiile în care denominarea monedei naționale a avut loc la data de 1.07.2005.

O altă încălcare se referă la dispozițiile art. 85 Cod procedură civilă, în raport cu dosarele în care citarea părților era realizată după soluționarea pe fond a cauzelor, situație constatată în dosarele nr. 137/2011, 3802/2010 și 233/2011.

De asemenea, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a arătat că au fost încălcate și dispozițiile privind taxele judiciare de timbru, în sensul că pârâta judecător nu a stabilit și nu a verificat legalitatea cuantumului taxei judiciare de timbru achitate de părți.

Mai mult decât atât, în cauzele având ca obiect înstrăinarea unor imobile aflate în raza altei judecătorei, nu există dovada achitării taxelor de timbru în raport de valoarea imobilelor.

În cazul cererilor prin care se solicita pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare a unor imobile, se reține că instanța de judecată nu a solicitat extras de carte funciară, certificat fiscal și dovada debitelor la zi a cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari.

Nu în ultimul rând, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a arătat că au fost încălcate și dispozițiile art. 68 alin. (1) Cod procedură civilă, privind condițiile în care poate fi primită reprezentarea părților în proces, instanța acceptând ca reprezentarea părților să se realizeze în lipsa unei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

împuterniciri avocațiale, în condițiile în care acțiunea de chemare în judecată nu fusese însușită de reclamantă prin semnătură, fiind semnată doar de avocat.

În ce privește latura subiectivă, reprezentantul comisiei de disciplină arată că pârâta judecător M.F., în mod repetat, a nesocotit norme legale și principii de bază ale procesului civil, în condițiile în care, pentru același gen de fapte, prin Hotărârea nr. 16 J/27.10.2010 a Secției pentru judecători, a fost sancționată disciplinar.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, reprezentantul comisiei de disciplină arată că sunt întrunite elementele constitutive referitoare la nerespectarea dispozițiilor privind repartizarea aleatorie a cauzelor, întrucât prin preschimbarea de către judecătorul de permanență a primului termen în dosarele repartizate altor judecători, s-a ajuns la situația în care părțile au ales completul de judecată care a soluționat cererea pe fond, modificându-se astfel repartizarea aleatorie, efectuată conform programului ECRIS.

În concluzie, solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare pârâtei judecător M.F. pentru săvârșirea celor două abateri, la a cărei individualizare solicită să se aibă în vedere caracterul repetitiv al încălcării normelor procedurale și regulamentare, consecințele produse, constând în diminuarea patrimoniului vânzătorilor pârâți și nu în ultimul rând, faptul că pârâta judecător a mai fost sancționată disciplinar pentru același gen de fapte.

Având cuvântul, apărătorul pârâtei judecător a solicitat respingerea acțiunii disciplinare, ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește susținerea comisiei de disciplină pentru judecători,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
potrivit căreia pârâta judecător a judecat dosarele în maniera descrisă în cuprinsul acțiunii disciplinare, a solicitat să se aibă în vedere că au fost suspuse verificărilor doar 12 din cele aproximativ 1000 de dosare soluționate de același magistrat în cursul anului 2010.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 153 alin. (3) Cod procedură civilă, solicită a se reține că în toate dosarele care au fost analizate, existau cereri de preschimbare a termenului de judecată, părțile erau prezente în sala de judecată sau pe coridoarele instanței, dovedind prin această atitudine că insistau în soluționarea acestora, astfel încât, pârâta judecător a procedat la admiterea lor și a acordat termene în aceeași zi pentru soluționarea pe fond a cauzelor respective.

Se mai arată că soluționarea cererilor de preschimbare este un act jurisdicțional al instanței, emis de un judecător, urmare a analizei cererii prin prisma probelor administrate în susținerea acesteia, astfel încât, aprecierea temeiniciei sale nu poate face obiectul unui control al Inspecției Judiciare.

Referitor lipsa caracterului contencios, a arătat că, aceste împrejurări nu pot fi imputabile pârâtei judecător, în condițiile în care, cererea de chemare în judecată este înregistrată în sistemul ECRIS și în Registrele de evidență ale instanței.

De altfel, există dispoziții procesual civile care permit părților ca înaintea primului termen de judecată, să încheie litigiul pe cale amiabilă și să nu mai aștepte termenul stabilit, astfel că, nu se poate reține că o cerere de preschimbare a termenului de judecată formulată în aceste condiții, nu ar avea un caracter contencios.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor legale referitoare la competența instanței în materie de imobile, s-a arătat că pentru executarea unui act de vânzare-cumpărare, competența este una relativă, și că, în dosarele în care imobilul nu se afla în raza teritorială a Judecătoriei R., pârâtul nu a invocat necompetența acestei instanțe, astfel că instanța nu putea să constate că este necompetentă, atâta timp cât pârâtul nu a invocat o astfel de excepție.

De asemenea, a arătat că este neadevărată susținerea comisiei de disciplină pentru judecători potrivit căreia ar fi venit oameni din toată țara pentru a se judeca la Judecătoria R., deoarece pârâta judecător avea obligația să intre în ședințele de judecată și să soluționeze dosarele care i-au fost repartizate, altfel refuzul acesteia ar fi fost sancționat disciplinar.

În ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor art. 220, 223 și 224 Cod procedură civilă, a solicitat să se rețină că în niciun dosar analizat, interogatoriul luat curatorului nu este reținut ca probă. În acest sens, a arătat că în dosarul nr. 3802/2010 se regăsesc răspunsurile curatorului consemnate în practica hotărârii, însă în considerentele acesteia se analizează doar existența antecontractului de vânzare-cumpărare, hotărârea pronunțată bazându-se exclusiv pe înscrisurile depuse în susținerea cererii de chemare în judecată, nefiind necesară confirmarea antecontractului de vânzare-cumpărare prin recunoașteri sau declarații ale terților.

Pe de altă parte, s-a solicitat a se reține că pârâta judecător a avut în vedere, la momentul pronunțării hotărârilor, toate înscrisurile din dosare, inclusiv procura curatorului, aceasta existând, atâta timp cât s-a făcut referire la ele. Este posibil, ca într-unul dintre dosarele soluționate să se fi pierdut această procură, însă,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

atâta timp cât nu s-a declanșat vreo procedură de înscriere în fals hotărârea judecătorească pronunțată se bucură de prezumția de autenticitate, care nu a fost răsturnată, motiv pentru care, nu se poate susține argumentat că acel înscris nu a existat niciodată.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 125 alin. (1) Cod procedură civilă și, pe cale de consecință, a dispozițiilor art. 121 din același cod s-a arătat că au fost întocmite liste de ședință pentru cauzele ce urmau a fi luate în ședința din Camera de Consiliu, care erau afișate la ușa instanței, însă, având în vedere că dosarele erau soluționate pe fond, imediat după soluționarea cererilor de preschimbare, era imposibil, datorită lipsei de timp, întocmirea unei noi liste cu ședința publică.

Astfel, solicită să se rețină că, în ceea ce privește dosarul nr. 3802/2010, acesta a fost înscris ultimul pe lista de dosare ce urmau a fi luate în Camera de Consiliu, care era afișată la ușa instanței, așa că, în opinia sa, s-a realizat o anumită publicitate a ședinței de judecată.

Mai mult, a arătat că nu incumbă judecătorului obligația întocmirii listei cauzelor, ci grefierului de ședință, potrivit dispozițiilor art. 103 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

A mai arătat că nu se poate reține că ar fi existat vreo intenție din partea pârâtei judecător de a ascunde aceste dosare, în condițiile în care aducerea la cunoștința terților a existenței dosarelor și a soluțiilor pronunțate se realizează și prin înregistrarea acestora în sistemul informatic Ecris, în condica de ședință și în celelalte registre la care are acces publicul dar și prin posibilitatea oricui de a participa la ședința de judecată atunci când aceasta are caracter public.

Referitor la neregularitățile constatate de comisia de disciplină pentru

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
judecători în privința stabilirii calității procesuale pasive de către pârâta judecător a arătat că stabilirea în cauză a calității de moștenitor a promitentului vânzător se face pe baza unui raționament juridic, fiind astfel în mod esențial parte din actul jurisdicțional reprezentat de hotărârea pronunțată.

Punerea în discuție a temeiniciei și legalității acestei hotărâri poate fi făcută numai într-un cadru procesual legal, prin intermediul căilor de atac de reformare sau retractare.

Prin urmare, nu este de competența Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii și cu atât mai puțin a Inspecției Judiciare să analizeze dacă pârâta judecător a stabilit corect sau nu calitatea procesuală a părților.

Legat de stabilirea calității procesuale pasive în dosarul nr. 3802/2010, a solicitat să se rețină că proprietarul imobilului a decedat, pârâtă în dosar era chiar soția defunctului, aceasta având în mod cert vocație succesorală concretă la moștenirea soțului său, în concurs cu toate clasele de moștenitori legali. Prin încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare cu privire la un bun succesoral, aceasta a încheiat un act pe care nu-l putea face decât în calitate de moștenitor acceptant.

De asemenea, a mai arătat că la dosar există o cerere adresată de către pârâtă Primăriei comunei P. prin care solicita deschiderea procedurii succesorale, instanța având astfel posibilitatea de a aprecia calitatea de moștenitor a pârâtei și în lipsa unui certificat de moștenitor.

Referitor la cele 12 dosare care au fost analizate în cuprinsul acțiunii disciplinare, a precizat că niciuna din părți nu s-a plâns de hotărârile pronunțate, acestea rămânând irevocabile.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În ce privește încălcarea dispozițiilor art. 85 Cod procedură civilă, s-a arătat că în toate dosarele analizate, certitudinea prezenței părților în instanță rezultă din practica hotărârii pronunțate, astfel că, eventuala lipsă de procedură a fost acoperită prin prezența acestora, motiv pentru care, nu se poate susține că părțile din dosarele respective nu au fost prezente la proces.

Mai mult decât atât, s-a arătat că pârâta judecător avea obligația doar de a identifica părțile, nefiind obligată să consemneze în practica hotărârii CNP-ul acestora, precum și alte date de identificare.

Cu privire la citațiile emise în aceeași zi la ora 14:15, deși în cuprinsul acestora se menționase faptul că termenul era fixat în aceeași zi la ora 9:00, s-a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (2) Cod procedură civilă, înmânarea citației (și a actelor de procedură) se poate face în orice loc când cel citat primește citația.

În ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor privind taxele judiciare de timbru, solicită să se rețină că în toate dosarele analizate există dovada achitării taxelor de timbru în raport de valoarea imobilelor.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, apărătorul pârâtei judecător M.F., arată că este vorba de un singur dosar, care a fost repartizat aleatoriu prin sistemul informatic Ecris, fixându-se primul termen de judecată la data de 14.06.2010, dată la care titularul completului de judecată a dispus amânarea cauzei pentru termenul din data de 13.09.2010.

Între timp, reclamantul a formulat o cerere de preschimbare a termenului de judecată, care a fost primită de pârâta judecător, care a repartizat-o

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
completului compus din doamna judecător A.V., cu termen de judecată la data de 01.09.2010, în Camera de Consiliu, urmare a faptului că titularul completului de judecată se afla în concediu de odihnă. Cererea de preschimbare a termenului de judecată a fost soluționată de către judecătorul de permanență care a și soluționat pe fond cauza.

În final, apărătorul pârâtei judecător solicită să se observe că pârâta judecător a mai fost sancționată disciplinar pentru același gen de fapte, a exercitat recurs împotriva hotărârii de sancționare iar, în urma respingerii recursului de către Înalta Curte de Casație și Justiție, hotărârea a rămas irevocabilă la data de 14.03.2011, moment de la care nu a mai repetat aceleași greșeli cu privire la modalitatea de soluționare a cererilor de preschimbare, respectiv repartizare aleatorie a cauzelor și comunicarea actelor de procedură.

Față de aceste aspecte, este evident că pârâta judecător M.F. a acționat cu bună-credință, fiind convinsă că a respectat dispozițiile legale și principiile de drept, tocmai de aceea apreciază că aceasta nu poate fi sancționată de două ori pentru același gen de fapte. A depus la dosar concluzii scrise.

Pârâta judecător M.F., având cuvântul, a arătat că este în măsură ca la acest termen să depună procura curatorului și chitanța sub semnătură privată în care se consemnează încheierea unui contract de vânzare-cumpărare cu titlu provizoriu, înscrisurile care au fost reconstituite în baza dispozițiilor legale.

A mai solicitat să se rețină că până în anul 2009, la nivelul Judecătoriei R. existau judecători cu o anumită vechime în magistratură, care practicauc aceeași procedură de soluționare a cererilor de preschimbare a termenelor de judecată, la dosar fiind depuse înscrisuri doveditoare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În final, solicită să se aibă în vedere întreaga sa activitate profesională și că nu se poate dispune sancționarea sa de două ori pentru același gen de fapte.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 6/J/2011, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei M.F., judecător în cadrul Judecătoriei R., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură cu rea credință, și nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, prevăzute de art. 99 lit. h) teza I, și m) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, în instrumentarea dosarelor având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare, pârâta judecător a încălcat mai multe norme imperative de procedură civilă, cu consecința diminuării patrimoniului vânzătorilor pârâți.

Totodată, s-a reținut că au fost încălcate dispozițiile procedurale și regulamentare privind modalitatea de soluționare a cererilor de preschimbare a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

termenelor de judecată, sub aspectul primirii acestora, al repartizării aleatorii a dosarelor, al stabilirii termenelor, al continuității completului de judecată, al pronunțării, redactării și comunicării hotărârilor, ori al punerii în executare a hotărârilor civile.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98-101 din legea sus-menționată și art. 44-46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În dovedirea acțiunii, comisia de disciplină a solicitat proba cu înscrisuri și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

La termenul de judecată din data de 14.09.2011, pârâta judecător a depus întâmpinare .

La termenul de judecată din data de 14.09.2011 s-a dispus conexarea dosarului nr. 9/J/2011, a fost audiată pârâta judecător și s-a încuviințat pentru aceasta proba cu înscrisuri, iar pentru comisia de disciplină proba cu martori .

Secția pentru judecători, analizând ansamblul probator administrat în cauză, prin prisma dispozițiilor legale, reține următoarele:

La data de 13.04.2011, urmare verificărilor efectuate în cadrul controlului privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor de conducere ce decurg din legi și regulamente pentru asigurarea bunei funcționări a instanței, a calității corespunzătoare a serviciului, de către judecătorii cu funcții de conducere, la Judecătoria R., Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu cu privire la nerespectarea dispozițiilor procedurale și regulamentare privind modalitatea efectivă de soluționare a cererilor de preschimbare a termenelor de judecată,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
de către pârâta judecător M.F., iar prin rezoluția din 12.05.2011, comisia de disciplină pentru judecători a dispus cercetarea disciplinară a acesteia.

Totodată, prin memoriile adresate atât Consiliului Superior al Magistraturii, cât și Ministerului Administrației și Internelor, remis spre competență soluționare Inspecției judiciare, petiționarul B.T. a relatat circumstanțele în care numiții B. C., B.D.M. au intrat în posesia imobilului ce a aparținut numitei K.M., arătând totodată că aceasta din urmă nu a fost prezentă la Judecătoria R. la soluționarea dosarului nr. 3210/2009.

Petiționarul a arătat că hotărârea din dosarul sus-menționat, a fost pronunțată de pârâta judecător M.F. „în mod fraudulos, la aceste manopere frauduloase contribuind în mod esențial instanța de judecată”.

Astfel cum rezultă din considerentele sentinței civile nr. 3714/06.05.2010 pronunțată de Judecătoria S., între reclamanții B.T. și B.A. și pârâta K.M. s-a încheiat la data de 20.06.2009, un contract de întreținere prin care cei dintâi s-au obligat să asigure pârâtei întreținere pe tot timpul vieții, iar în schimbul acestei obligații, pârâta s-a obligat să le transmită dreptul de proprietate asupra imobilului garsonieră situat în B.

Reclamanții au mai arătat că în jurul datei de 19.08.2009, pârâta a dispărut de la domiciliu și nu a mai dorit să primească întreținerea din partea acestora; totodată, reclamanții au menționat că au depus toate demersurile legale pentru a presta întreținerea datorată pârâtei, însă aceasta nu a mai fost de acord să o primească în temeiul clauzelor stipulate în contract.

În consecință, reclamanții au solicitat instanței a se constata că sunt puși în imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile contractuale, motiv pentru care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
au formulat acțiuni prin care au solicitat transformarea obligației de întreținere în natură (asumată inițial de reclamanti) în obligație de plată a sumei de 500 lei lunar către pârâtă, acțiunea fiind admisă de către Judecătoria S.

1. La data de 03.09.2009 s-a înregistrat pe rolul Judecătoriei R., sub nr. 3210/2009, cererea formulată de către reclamanta B.D.M., (domiciliată în comuna J., județul G.) în contradictoriu cu pârâta K.M. (domiciliată în B.) prin care s-a solicitat să se constate că, la data de 15.07.2009, a intervenit o promisiune de vânzare-cumpărare cu privire la imobilul menționat anterior, în schimbul prețului de 5000 lei, achitat integral.

În cuprinsul cererii de chemare în judecată, nu este indicată adresa imobilului cu privire la care s-a solicitat constatarea intervenirii vânzării-cumpărării .

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, la data de 15.07.2009, între părți a intervenit o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare, materializată într-un înscris sub semnătură privată, iar ulterior pârâta a refuzat să se prezinte la notariat în vederea autentificării actului, în termenul de 30 de zile stabilit de părți.

Înscrisul sub semnătură privată a fost încheiat la Cabinetul Individual de Avocatură P.D., cu sediul în orașul R., județul D., fără a se preciza nici în acest înscris unde anume este situat imobilul.

În drept, cererea reclamantei s-a întemeiat pe dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 247/2005 și art. 111 din Codul de procedură civilă.

Cererea a fost calificată drept „hotărâre care ține loc de act autentic”, fiind

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

repartizată aleatoriu completului C3, al cărui titular este pârâta judecător, primul termen de judecată fiind stabilit la data de 07.10.2009.

Prin rezoluția președintelui de complet, dispusă la primirea cererii de chemare în judecată, s-a dispus citarea părților, a pârâtei cu copie acțiune și actele depuse, cu mențiunea depunerii întâmpinării, precum și achitarea taxei de timbru în cuantum de 750 lei și 5 lei timbru judiciar.

Citativul a fost emis la data de 04.09.2009, fără a se proceda și la emiterea citațiilor pentru termenul de judecată stabilit.

La dosar există copii ale actelor de identitate ale reclamantei și pârâtei și o declarație a pârâtei prin care arată că, în împrejurări necunoscute, a pierdut originalele contractului de vânzare-cumpărare nr. 39443/1993 și procesul-verbal de predare-primire a locuinței.

La data de 29.09.2009, reclamanta B.D.M., prin avocat, a formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, arătând în motivarea acesteia că „îi este necesar în vederea întocmirii documentației cadastrale”.

Cererea de preschimbare a termenului de judecată nu are aplicată ștampila judecătoreiei, purtând doar rezoluția de primire a pârâtei judecător și următoarele mențiuni: „Pr. 29 sept.2009; T. 29 sept.2009; TC părți”.

La fila 41 a dosarului există chitanța de plată a taxei de timbru în cuantum de 411 lei, sumă mai mică decât cea stabilită prin rezoluție.

Prin încheierea de ședință a camerei de consiliu din 29.09.2009, termenul de judecată stabilit prin repartizare aleatorie a fost preschimbat pentru aceeași dată.

Din partea introductivă a încheierii prin care s-a soluționat cererea de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

preschimbare a termenului de judecată, rezultă că, deși părțile au fost prezente, nu li s-a acordat cuvântul cu privire la cererea de preschimbare.

Astfel, din caietul de note al grefierului de ședință rezultă că au fost consemnate codurile numerice personale ale reclamantei și pârâtei, precum și faptul că se solicită preschimbarea, fără a se menționa de către cine. În continuare, se menționează că „pârâta recunoaște vânzarea – garsonieră+dependințe, că a primit banii – 5000 lei și că nu s-a prezentat la notariat – bătrână”.

La aceeași dată, 29.09.2009, pârâta judecător a pronunțat și redactat sentința civilă nr. 2508, în care se menționează că la soluționarea cauzei au fost prezente atât reclamanta, asistată de avocat P.D., cât și pârâta, că a fost administrat un interogatoriu din oficiu pârâtei cu privire la vânzarea-cumpărarea imobilului, achitarea prețului și imposibilitatea prezentării la notariat în vederea autentificării actului, „având o vârstă înaintată”; prin hotărârea astfel pronunțată, acțiunea reclamantei a fost admisă integral.

Tot în ziua de 29.09.2009, părțile au formulat cereri de renunțare la orice cale de atac .

Prin cererile înregistrate la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară B. la data de 10.03.2010 și pe rolul Judecătoriei S. la data de 17.03.2010, reclamanta B. D. M. a formulat plângere împotriva încheierii nr. 411216/2009, prin care a fost respinsă cererea sa de intabulare a dreptului de proprietate asupra imobilului.

Prin sentința civilă nr. 4508/03.06.2010 s-a respins excepția inadmisibilității plângerii, invocată de intimații B.T. și B.A. ca neîntemeiată; s-a anulat încheierea nr. 411216/2009, pronunțată de O.C.P.I. S. și s-a dispus intabularea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

dreptului de proprietate asupra imobilului situat în strada G., în favoarea numitei B.D.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel intimații B.T. și B.A., apel înregistrat la Tribunalul B. la data de 23.07.2010, prin care au solicitat admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței atacate, în sensul respingerii plângerii ca neîntemeiată.

Prin decizia civilă nr. 98/A/15.02.2010 s-a admis apelul declarat, s-a schimbat în parte sentința apelată, în sensul admiterii excepției inadmisibilității și respingerii cererii formulată în contradictoriu cu pârâții B.T. și A., ca inadmisibilă; s-au menținut restul dispozițiilor sentinței.

2. În dosarul nr. 38022010, înregistrat pe rolul Judecătoriei R. la data de 29.12.2010, reclamantul L.G.C. în contradictoriu cu pârâta D.V. a solicitat instanței pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract autentic de vânzare-cumpărare cu privire la o casă de locuit și anexe situate în comuna P., județul D., la un teren de 700 mp intravilan curți-construcții și un teren arabil extravilan; cererea a fost repartizată completului C3, titular de complet fiind pârâta judecător, cu prim termen de judecată la data de 02.02.2011.

Prin rezoluția președintelui de complet s-a dispus citarea părților, a pârâtului cu copie acțiune și acte depuse, cu mențiunea depunerii întâmpinării și la interogatoriu, achitarea taxei de timbru în cuantum de 711 lei și 5 lei timbru judiciar, precum și efectuarea unei adrese către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară D.

Citativul a fost emis la data de 30.12.2010, cu menționarea unui alt cuantum al taxei judiciare de timbru, respectiv 1.811 lei, fără însă a se proceda și la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
emiterea citațiilor și, pe cale de consecință, fără ca la dosarul cauzei să existe dovezile de citare a părților pentru termenul de judecată stabilit.

La data de 11.01.2011, reclamantul L.G.C. a formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, cu motivarea că „pârâta are probleme de sănătate”, depunând o scrisoare medicală care atestă că pârâta a fost internată în spital în perioada 24.11.2010 - 6.12.2010.

Cererea de preschimbare a termenului de judecată nu are aplicată ștampila judecătoreiei, purtând doar rezoluția de primire a judecătorului M.F. și următoarele mențiuni: „T. 12.01.2011, fără citare”.

Prin încheierea de ședință a camerei de consiliu din 12.01.2011 s-a constatat lipsa părților, s-a admis cererea și s-a preschimbat termenul în vederea judecării pe fond a cauzei, în aceeași zi, cu citarea părților.

În aceeași zi, la ora 14¹⁵, au fost emise citațiile pentru fondul cauzei, deși termenul fusese fixat tot în ziua de 12.01.2011, însă la ora 9⁰⁰.

Pe dovezile de îndeplinire a procedurii de citare apar semnăturile și serii ale unor acte de identitate, fără însă a se menționa data la care s-a procedat la înmânarea citațiilor, numele sau calitatea persoanelor care au primit actele de procedură, și nici persoana care a înmânat citațiile.

Raportat la ora emiterii citațiilor, 14¹⁵, rezultă că transmiterea acestora a fost realizată ulterior acestei ore, în condițiile în care în aceeași zi, cauza a fost dezbătută pe fond, arătându-se în cuprinsul practicei că la dezbaterile pe fond a cauzei au fost prezenți reclamantul și curatorul pârâtei (acesta din urmă necitat vreodată).

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În aceeași zi, pârâta judecător a soluționat cererea de preschimbare a termenului de judecată, stabilind termen pentru aceeași zi, a dispus citarea părților, a constatat îndeplinită procedura de citare a părților, a luat interogatoriul curatorului pârâtei și a soluționat cauza pe fond. Prin sentința civilă nr. 51/12.01.2011 s-a dispus admiterea acțiunii și s-a constatat intervenită vânzarea-cumpărarea imobilelor indicate în cerere.

În adoptarea soluției, instanța a avut în vedere interogatoriul luat curatorului pârâtei, cu privire la fapte personale ale pârâtei (întocmirea chitanței, primirea prețului în integralitate, imposibilitatea prezentării la notar în vederea autentificării actului) întrucât, în raport de „recunoașterea curatorului pârâtei la interogatoriu”, reclamantul nu a mai propus alte probe.

De asemenea, Secția reține că dispoziția de instituire a curatei pentru pârâta D.V. a fost emisă de către primarul comunei P. în data de 30.12.2010, în aceeași zi în care cererea de instituire a curatei a fost formulată de către M.I., desemnat curator pe considerentul că D.V. este „grav bolnavă”.

Cu toate că limitele acordate curatorului prin dispoziția primarului erau exclusiv de reprezentare a pârâtei în dosarul nr. 3802/2010, cu termen de judecată la „05.01.2011” instanța a permis curatorului exercitarea unor acte de dispoziție (exprimarea acordului la înstrăinarea imobilului) în afara oricărui mandat în acest sens, fiind astfel încălcate drepturi fundamentale ale persoanei aflate sub asistență.

Prin urmare, apărările pârâtei judecător potrivit cărora nu a dispus luarea niciunui interogatoriu curatorului, această consemnare fiind făcută de grefierul de ședință în mod eronat în expozitivul hotărârii sunt contrazise de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

considerentele hotărârii motivată de pârâta judecător unde este consemnat în mod expres că „în baza rolului activ al instanței rezultat din dispozițiile art. 129 Cod procedură civilă s-a luat interogatoriul curatorului pârâtei” .

Se mai reține că, la dosar există un titlu de proprietate emis pe numele altei persoane decât pârâta, respectiv D.A., fără însă să fie depus la dosar certificatul de deces al acestei persoane sau dovada calității de moștenitor (certificat de moștenitor) a pârâtei, ci doar dovada solicitării, adresată Primăriei comunei P., de deschidere a procedurii succesorale, iar cu privire la construcție, la dosarul cauzei nu există dovada proprietății.

Sentința civilă nr. 51/12.01.2011 a fost comunicată reclamantului și pârâtei, fiind însă primită de aceeași persoană, respectiv L.E. (soția reclamantului, în calitate de soț, rudă cu destinatarul, condiții în care hotărârea a rămas irevocabilă prin nerecurare.

3. În dosarul nr. 2393/2010, înregistrat pe rolul Judecătoriei R. la data de 19.08.2010, M.I. în calitate de reclamant, în contradictoriu cu pârâtele Comisia Locală P.S.D.P.A.T. P. și Comisia Județeană P.S.D.P.A.T. D. a solicitat modificarea titlului de proprietate. Prin repartizare aleatorie, dosarul a revenit completului de judecată C3 civil, titular pârâta judecător, fiind stabilit prim termen de judecată la data de 15.09.2010 .

În aceeași zi în care a fost depusă cererea de chemare în judecată, reclamantul a formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, cu motivarea că hotărârea îi este necesară pentru efectuarea cadastrului și intabularea dreptului de proprietate .

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin încheierea de ședință a camerei de consiliu din 01.09.2010, instanța a respins cererea, cu motivarea că reclamantul nu a făcut dovada existenței motivelor temeinice prevăzute de lege.

La termenul de judecată inițial stabilit, 15.09.2010, a soluționat cauza prin sentința civilă nr. 1667/2010, prin care a fost admisă acțiunea pe fond.

4. În dosarul nr. 177/2010, înregistrat pe rolul Judecătoriei R. la data de 13.01.2010, reclamantul M.I.D. în contradictoriu cu pârâtul N.M., a solicitat instanței pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare privind mai multe imobile situate în comuna C., respectiv casa de locuit din cărămidă, compusă din patru camere; anexe gospodărești: grajd din cărămidă, acoperit cu tablă, coteț pentru porci construit din cărămidă, acoperit cu eternita; o încăpăre construită din cărămidă, acoperită cu tablă; suprafața de 1000 mp teren curți construcții și suprafața de 800 mp teren arabil extravilan. Cauza a revenit spre soluționare, prin repartizare aleatorie, completului de judecată C3 civil, compus din judecător M.F., cu prim termen de judecată la 17.02.2010.

Deși prin rezoluția președintelui de complet s-a dispus citarea părților, a pârâtului cu mențiunea depunerii întâmpinării și la interogatoriu, fiind făcută mențiunea de „anulare a taxei de timbru și a timbrului judiciar”, în cauză nu a fost emis citativ și nici citații pentru primul termen de judecată.

La data de 20.01.2010, reclamantul a formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, arătând în cuprinsul cererii că „dorește să întocmească documentația cadastrală”.

Această cerere poartă o rezoluție de primire, fără semnătură, cu următoarele

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

mențiuni: „T. 20.01.2010, TC părți”, fără a fi aplicată pe aceasta ștampila de înregistrare la instanță.

Prin încheierea de ședință a camerei de consiliu din 20.01.2010, pârâta judecător a admis cererea și a preschimbat termenul de judecată stabilit prin repartizare aleatorie la aceeași dată.

Cu toate că în încheierea de ședință se menționează că părțile au fost prezente, acestora nu li s-a acordat cuvântul cu privire la cererea de preschimbare iar în caietul de note al grefierului se consemnează codurile numerice personale ale reclamantului, pârâtului și curatorului pârâtului, precum și faptul că se solicită preschimbarea, fără a se menționa de către cine.

În același caiet al grefierului de ședință se menționează că instanța admite cererea de preschimbare, iar pe fond, curatorul recunoaște vânzarea casei, a anexei și a 1800 mp teren.

Prin sentința civilă nr. 131/20.01.2010 acțiunea reclamantului a fost admisă integral, în practica sentinței civile fiind menționat că a fost administrat un interogatoriu din oficiu curatorului pârâtului cu privire la poziția acestuia față de vânzarea-cumpărarea „casei, anexelor gospodărești și terenului în suprafață de 1800 mp intravilan”, achitarea prețului și imposibilitatea prezentării la notariat în vederea autentificării actului.

Așa cum rezultă din conținutul sentinței civile nr. 131/20.01.2010 și în acest dosar, pârâta judecător a administrat și a avut-o în vedere la admiterea cererii proba cu interogatoriul curatorului pârâtului, deși acesta nu avea un mandat legal pentru înstrăinarea imobilului. Din conținutul dispoziției privind desemnarea curatorului, aflată la dosar, rezultă că aceasta era dată strict în vederea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

reprezentării pârâtului în proces, nu și pentru efectuarea unor acte de dispoziție în numele acestuia.

Dispoziția de instituire a curatei pentru pârât a fost emisă de către primarul comunei P. în aceeași zi în care cererea de instituire a curatei a fost formulată de către M.I., desemnat curator „în vederea reprezentării pârâtului la Judecătoria R.”.

5. În dosarul nr. 1129/2010, înregistrat la instanță la data de 14.04.2010, reclamantul P.I. în contradictoriu cu pârâtul P.M. a solicitat pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru mai multe imobile (terenuri și construcții) situate în localitatea T. Cauza a fost repartizată aleatoriu completului civil C3, fiind stabilit prim termen de judecată la data de 18.05.2010.

Cu toate că prin rezoluția președintelui de complet s-a dispus citarea părților, pârâtul cu copie acțiune și acte depuse, cu mențiunea depunerii întâmpinării și la interogatoriu”, în cauză nu au fost emise citații pentru primul termen de judecată.

La data de 21.04.2010, reclamantul a formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, arătând că „îi este necesară hotărârea pentru a depune acte la cadastru” .

Prin încheierea din ședința camerei de consiliu din 21.04.2010 instanța a admis cererea și a acordat termen pentru soluționarea cauzei pe fond, în aceeași zi.

Deși în caietul grefierului sunt menționate datele de identificare a părților, pe citativul aflat la dosar nu apare nicio mențiune privind prezența, lipsa, asistarea ori reprezentarea părților.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin sentința civilă nr. 946/21.04.2010 pârâta judecător a admis cererea, deși la dosar nu există nicio dovadă a dreptului de proprietate asupra construcțiilor indicate în conținutul cererii de chemare în judecată.

6. Dosarul nr. 1034/2010, înregistrat la instanță în data de 31.03.2010, fiind repartizat în aceeași zi completului C3 civil, cu prim termen de judecată la 5.05.2010; obiectul l-a constituit tot constatarea vânzării-cumpărării unui imobil – teren în suprafață de 500 mp, situat în R.

Pârâta judecător nu a dispus măsuri prealabile în cauză, până la data de 01.04.2010, când reclamantii D.M. și C.A. au solicitat preschimbarea termenului de judecată, pentru același considerent, nedovedit, al necesității întocmirii documentației cadastrale.

Cererea de preschimbare nu poartă ștampila instanței, fiind vizată de către pârâta judecător, stabilindu-se termen de soluționare a cererii de preschimbare în aceeași zi, cu mențiunea că părțile au termen în cunoștință.

Potrivit încheierii din ședința camerei de consiliu din data de 01.04.2010, părțile au fost prezente, fără a fi menționate datele de identificare ori susținerile acestora cu privire la admiterea sau nu a cererii de preschimbare.

Prin încheierea din ședința camerei de consiliu din 01.04.2010, după ce se menționează prezența părților, fără a da cuvântul acestora asupra cererii de preschimbare, instanța a admis cererea de preschimbare, acordând termen în aceeași zi pentru soluționarea cauzei pe fond.

În aceeași zi, cauza a fost dezbătută și pe fond, cu părțile prezente (potrivit practicei hotărârii și consemnărilor din caietul grefierului), iar prin sentința civilă nr. 752/1.04.2010, acțiunea a fost admisă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu toate că pe cererea de preschimbare a termenului de judecată este trecută mențiunea „TC părți”, se constată însă că la data de 01.04.2010, ora 8⁴⁶, au fost emise 3 citații pentru reclamanți și pârâta D.I. pentru termenul din 01.04.2010, camera de consiliu, sala 1, cu mențiunea de a se prezenta pentru soluționarea cauzei pe fond; respectivele dovezi, deși poartă semnătura destinatarilor, nu cuprind mențiuni esențiale privind persoana care a comunicat actul, și nici legitimarea persoanelor care au semnat în calitate de destinatari.

7. În dosarul nr. 505/2010 ., înregistrat pe rolul instanței la data de 10.02.2010, reclamanții C.G. și C.L., în contradictoriu cu pârâții F.I. și F.V., au solicitat pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare privind „o casă de locuit, compusă din 8 camere” și anexe gospodărești, precum și un teren de 400 mp intravilan. Cererea a fost repartizată aleatoriu completului C3 civil, cu prim termen de judecată la data de 17.03.2010. Nici în acest dosar nu au fost comunicate citații părților pentru termenul de judecată fixat.

La data de 26.02.2010 reclamanții au formulat cerere de preschimbare a primului termen de judecată, fără să cuprindă nici un motiv și nici numărul dosarului în care s-a formulat. Mai mult, aceasta nu a fost depusă la registratura instanței și nu are ștampila de înregistrare la instanță.

Pârâta judecător a soluționat cauza prin sentința civilă nr. 426/26.02.2010, urmare a admiterii cererii de preschimbare.

8. În dosarul nr. 893/2010, înregistrat pe rolul Judecătoriei R. la data de 17.03.2010, reclamantul C.E., în contradictoriu cu pârâțul V.M., a solicitat pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cumpărare pentru două suprafețe de teren, de 202 mp teren arabil intravilan și respectiv, de 98 mp teren arabil intravilan vie. Dosarul a fost repartizat aleatoriu completului C3 civil, cu prim termen de judecată la 21.04.2010.

Deși prin rezoluția președintelui de complet s-a dispus citarea părților, a pârâților cu copie de pe acțiune, copii ale actelor, cu mențiunea depunerii întâmpinării și personal la interogatoriu, adresă la O.C.P.I., precum și cuantumul taxei de timbru de 711 lei și 5 lei timbru judiciar, s-a emis doar citativ, fără a se mai emite citații.

Timbrarea s-a realizat de către reclamant la data de 01.04.2010, cu suma de 500 lei, insuficientă în raport cu suma stabilită prin rezoluție, de 711 lei.

S-a efectuat adresă către O.C.P.I. D., pentru a comunica certificatul de sarcini/extrasul de carte funciară pentru suprafețele de teren din acțiune, însă cauza a fost soluționată fără a se mai insista în primirea răspunsului solicitat. La data de 01.04.2010 s-a solicitat preschimbarea termenului de judecată de către reclamant, cu același motiv al necesității întocmirii documentației cadastrale.

Cererea de preschimbare nu poartă ștampila instanței, însă este vizată de pârâta judecător, care a stabilit termen de soluționare în aceeași zi, 01.04.2010, cu mențiunea că părțile au termen în cunoștință.

Cauza a fost soluționată pe fond prin sentința civilă nr. 753/1.04.2010, urmare a admiterii cererii de preschimbare formulate la aceeași dată.

9. În dosarul nr. 233/2011, înregistrat pe rolul instanței la data de 19.01.2011 reclamantul H.N. în contradictoriu cu pârâții I.Ș., I.G., I.A. prin procurator S.M., I.M.V. și I.V.G., a solicitat pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru 15.431 mp teren arabil extravilan,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
situat în comuna C., județ D. În urma repartizării aleatorii, dosarul a revenit spre soluționare completului C3 civil, primul termen de judecată fiind fixat la data de 23.02.2011.

Citațiile au fost emise la data de 20.01.2011, însă nu au mai fost expediate. La aceeași dată, pârâții I.G. și I.A., prin procurator S.M. și pârâtul I.Ș. au formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, pentru motive medicale.

În dovedirea cererii de preschimbare a fost depusă o singură adeverință medicală, pe numele procuratorului, emisă de medicul de familie, în care se menționează că, începând cu data de 21.01.2011, acesta urmează să plece în străinătate pentru investigații medicale, fără a fi indicat vreun diagnostic; în privința pârâților din proces nu se face nicio dovadă a imposibilității de prezentare din motive medicale.

În condițiile în care instanța nu a fost investită cu o cerere formulată de reclamant, prin încheierea din camera de consiliu de la 20.01.2011 pârâta judecător a admis cererea de preschimbare formulată „de reclamant”, dispunând preschimbarea termenului la 20.01.2011, cu citarea părților. Se constată astfel că instanța s-a pronunțat pe o cerere inexistentă, cu motivarea că „date fiind motivele invocate de către reclamant, obiectul cauzei deduse judecății și dispozițiile art. 153 alin. (3) Cod procedură civilă, apreciază justificată solicitarea reclamantului”.

În aceeași zi, cauza a fost dezbătută și pe fond, cu părțile prezente (potrivit practicei hotărârii și caietului grefierului), iar prin sentința civilă nr. 92/20.01.2011 acțiunea a fost admisă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se constată însă că citațiile pentru părțile din proces au fost emise la data de 20.01.2011, ora 11⁰⁹, pentru termenul din aceeași dată, ora 9⁰⁰, camera de consiliu, sala 1, cu mențiunea de a se prezenta pentru soluționarea cauzei pe fond.

Comunicarea citațiilor s-a făcut de către greșierul de ședință Ș.G., în aceeași zi.

În ziua dezbaterii cauzei, reclamantul prin avocat a solicitat redactarea cu prioritate a hotărârii, cerere care se găsește la dosar, fără a fi vizată de primire. Hotărârea a fost redactată și comunicată părților a doua zi, 21.01.2011.

Din dovezile de comunicare emise în aceeași zi, la ora 11¹³, rezultă că hotărârile au fost comunicate personal părților, de către agentul procedural A.V., deși respectivele persoane locuiau în localități diferite (B., B., C.).

10. Dosarul nr. 4149/2009, înregistrat la 09.12.2009, având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru suprafața de 5000 mp teren arabil extravilan, a fost repartizat aleatoriu completului C3 civil, cu termen la 13.01.2010.

Cererea de chemare în judecată nu poartă viza de primire (ștampila instanței).

La cererea reclamantului din 18.12.2009, motivată prin necesitatea depunerii actelor la oficiul de cadastru, termenul a fost preschimbat pentru aceeași dată, constatându-se că părțile au termen în cunoștință.

Prin sentința civilă nr. 3329/18.12.2009 pârâta judecător a admis acțiunea.

Deși se menționează că citativul a fost creat la 18.12.2009, la dosar nu există nicio citație.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De asemenea, se reține că în chitanța încheiată de părți la data de 24.04.2001, prețul de vânzare al imobilului este în sumă de „3.000.000 lei vechi”, în condițiile în care este de notorietate că denominarea monedei naționale s-a realizat abia în anul 2005 (Legea nr. 348/14.07.2004 privind denominarea monedei naționale).

Și în acest dosar actul de proprietate al pârâtelor N.I. și M.F. este emis pe numele altei persoane (L.T.), fără să existe și dovada calității de moștenitor a acestora, ci doar o cerere de deschidere a procedurii succesorale adresată Primăriei comunei P.

11. În dosarul nr. 1318/2010, înregistrat la data de 28.04.2010 pe rolul Judecătoriei R., reclamanta S.C. „M.C.M.” S.R.L. în contradictoriu cu pârâțul D.G., prin procurator E.M., a solicitat pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru un teren intravilan de 4000 de mp situat în R., pentru care a achitat suma de 10.000 lei.

După înregistrarea dosarului și repartizarea automată pe completul C3 civil, pârâta judecător, a dispus prin rezoluție timbrarea cererii, iar la data de 30.04.2010 a fost emis citativul, în care pârâțul este citat prin procurator, deși la dosar nu există nicio procură.

La data de 18.05.2010, reclamanta a solicitat preschimbarea primului termen de judecată, cu motivarea că hotărârea îi este necesară pentru întocmirea actelor de cadastru.

Viza de primire aplicată de către pârâta judecător are data de 18.05.2010, fiind acordat termen pentru judecarea cererii de preschimbare în aceeași zi, menționându-se că părțile au termen în cunoștință.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Minuta încheierii prin care s-a dispus preschimbarea termenului de judecare a cauzei la data de 18.05.2010, este pronunțată la data de 20.05.2010,.

În încheierea din ședința camerei de consiliu din data de 20.05.2010 se menționează că părțile au fost prezente, fiind preschimbat termenul de judecată pentru aceeași dată, de 20.05.2010.

În caietul grefierului de ședință este consemnat că la data de 20.05.2010 în ședința din camera de consiliu a fost prezent, pentru reclamantă, „reprezentantul”, iar pentru pârât, procuratorul E.M.; în continuare, este notat astfel: „pe preschimbare - „o admite” - T. 20.05; pe fond: „procuratorul recunoaște vânzarea 4000 intravilan, a luat banii pârâtul, reprezentantul solicită admiterea acțiunii”.

În aceeași zi este pronunțată sentința civilă nr. 1177/20.05.2010, prin care a fost admisă cererea, constatându-se intervenită vânzarea terenului respectiv, hotărârea fiind motivată în aceeași zi.

Din analiza înscrisurilor anterior menționate Secția reține că cererea de preschimbare a primului termen de judecată a fost soluționată la o dată care nu se poate stabili în mod cert, iar după admiterea acestei cereri, în aceeași ședință din camera de consiliu, cauza a fost dezbătută aproape imediat pe fond, fără a mai fi întocmită o listă de ședință separată și fără respectarea tuturor condițiilor care să asigure publicitatea ședinței de judecată.

Totodată se reține că la dosar nu există nicio procură pentru reprezentarea pârâtului, nerezultând cum anume a fost transmisă dovada de comunicare către una dintre părți și, în aceste condiții, cum anume s-a apreciat că hotărârea a rămas irevocabilă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Totodată, la dosarul cauzei nu există actul esențial în soluționarea cauzei, invocat însă de instanță în motivarea soluției de admitere a acțiunii, respectiv actul pretins a fi fost încheiat la 10.08.2009 între părți.

12. În dosarul nr. 62/2010 înregistrat pe rolul instanței la data de 06.01.2010, reclamanta T.F. în contradictoriu cu pârâtul G.M.I. a solicitat pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru un număr de 5 imobile construcții și terenuri.

Dosarul a revenit spre soluționare completului C3 civil, termenul acordat fiind la 10.02.2010.

Au fost emise citații pentru termenul din 10.02.2010, dovezile de îndeplinire a procedurii de citare neavând nicio mențiune cu privire la data înmânării ori persoana care a procedat la înmânarea citațiilor.

La data de 08.01.2010 reclamanta a formulat cerere de preschimbare, pentru aceleași motive legate de documentația cadastrală, modul de lucru al instanței fiind similar celui din dosarele analizate, cauza fiind soluționată prin sentința civilă nr. 44/08.01.2010, într-un termen de numai 2 zile de la înregistrare.

13. În dosarul nr. 137/2011, înregistrat pe rolul instanței la data de 12.01.2011, reclamantul V.M.M. în contradictoriu cu pârâtul S.M. a solicitat pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru două terenuri arabile situate în comuna P., jud. D.

Dosarul a fost repartizat aleatoriu completului C3, cu prim termen de judecată la 16.02.2011.

La data de 21.01.2011 reclamantul a formulat cerere de preschimbare a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

termenului de judecată, la dosar fiind depuse dovezi care să ateste imposibilitatea de prezentare a acestuia la termenul de judecată fixat.

Prin rezoluția aplicată de către pârâta judecâtor, s-a fixat termen pentru judecarea cererii la 26.01.2011, cu mențiunea „fără citare părți”.

La data de 26.01.2011 cererea a fost admisă, dispunându-se preschimbarea termenului de judecată la 26.01.2011, cu citarea părților.

Citațiile au fost emise la data de 26.01.2011, ora 15³⁸, pentru termenul din 26.01.2011, ora 9⁰⁰, și au fost comunicate părților în aceeași zi, fără a se menționa pe dovezile de citare persoana care a efectuat comunicarea citațiilor și nici actele de identitate ale destinatarilor, ci numai semnătura acestora.

La termenul din 26.01.2011, cauza s-a amânat pentru 02.02.2011 în vederea depunerii certificatului de sarcini emis de O.C.P.I. D.

La termenul de judecată din 02.02.2011, deși în răspunsul respectivei instituții se menționa că nu există înregistrări privind transmiterea dreptului de proprietate de la titularul dreptului la pârât, iar actul de proprietate invocat de pârât în proces era reprezentat de un titlu de proprietate emis pe numele unei alte persoane (Ș.R.), instanța a apreciat ca fiind dovedit dreptul de proprietate al pârâtului. Nici în acest dosar nu s-a făcut dovada calității de moștenitor a pârâtului.

Astfel, prin sentința civilă nr. 173/02.02.2011 s-a dispus admiterea acțiunii formulată de reclamant.

14. Dosarul nr. 1803/2010, înregistrat pe rolul instanței la data de 09.06.2010, având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru un imobil situat în B., județ I., a fost

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

repartizat aleatoriu completului C3 civil, cu prim termen de judecată la 22.09.2010.

La data de 11.06.2010, reclamantul a solicitat preschimbarea termenului de judecată, pentru urgentarea lucrărilor de cadastru, iar prin rezoluția pârâtei judecătorești s-a stabilit termen la 11.06.2010, cu citarea părților.

În aceeași zi, cererea de preschimbare a fost admisă, termenul acordat pe fond fiind tot în data de 11.06.2010.

Dovezile de citare pentru termenul din 11.06.2010, camera de consiliu, atât pentru reclamant, cât și pentru pârâți au fost înmânate de agentul procedural A. V., fără completarea datelor de identificare ale persoanelor menționate ca destinatari ai citațiilor.

De altfel, nici cu ocazia soluționării cererii de preschimbare și a dezbaterii pe fond a cauzei nu există mențiuni privind legitimarea părților prezente, mențiuni care nu apar nici în caietul de note al grefierului.

15. Dosarul nr. 1477/2010, având ca obiect acțiune în constatarea calității de moștenitor a reclamantului asupra unui imobil, în contradictoriu cu primăria locală, a fost înregistrat pe rolul Judecătorei R. la data de 12.05.2010 și repartizat automat la completul C1, componența acestui complet fiind asigurată de către doamna judecător M.N.M.

La termenul de judecată din 14.06.2010, președintele completului C1 a amânat cauza la 13.09.2010, în vederea îndeplinirii procedurii de citare cu pârâta, dar și pentru că reclamantul solicitase amânarea cauzei, deoarece nu se putea prezenta la termenul din data de 14.06.2010.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La data de 12.08.2010, reclamantul a formulat o cerere de preschimbare a termenului de judecată din 13.09.2010, susținând că „îi este necesară această hotărâre pentru a face un împrumut cu ipotecă” .

Cererea a fost primită de pârâta judecător, care a fixat termen pentru judecarea acesteia la 01.09.2010, când completul C1 nu avea ședință de judecată, cu citarea părților, fiind emis citativ pentru această dată.

La data de 01.09.2010, cererea de preschimbare a fost soluționată de doamna judecător V.A. care a admis cererea și a păstrat dosarul spre soluționare în aceeași zi.

Prin sentința civilă nr. 1584/01.09.2010, acțiunea formulată de reclamant a fost admisă.

Totodată, din evidențele întocmite de grefierul șef al instanței se reține că în perioadele 2-20.08.2010, 30-31.08.2010 și 01-09.09.2010 doamna judecător M.N. M. s-a aflat în concediu de odihnă.

Potrivit art. 2 alin. (3) din H.C.S.M. nr. 625/2005 privind concediile de odihnă ale judecătorilor și procurorilor, judecătorii efectuează, de regulă, concediul de odihnă în perioada vacanței judecătorești, însă, pentru motive temeinice, conducerea poate aproba efectuarea concediului în altă perioadă. Totodată, potrivit art. 8 din același regulament, programarea concediilor de odihnă se face la sfârșitul anului, pentru anul următor, de către conducerile instanțelor, având în vedere opțiunile judecătorilor, precum și asigurarea funcționării în bune condiții a instanței.

Prin urmare, apărările pârâtei judecător în sensul că nu avea cunoștință de perioada în care titularul completului căruia i-a fost repartizat dosarul se

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
afla în concediu de odihnă nu poate fi reținută, în condițiile în care în anul 2010 pârâta judecător îndeplinea funcția de președinte al instanței și, în această calitate, avea obligația să primească și să avizeze cererile de efectuare a concediilor de odihnă ale judecătorilor din instanță.

Astfel, deși titularul completului de judecată C1 se afla în activitate în ultima decadă a lunii august 2010, pârâta judecător nu a fixat termen pentru soluționarea preschimbării în acea perioadă, cu respectarea continuității completului de judecată, ci a fixat termen la 1.09.2010, când titularul completului C1 se afla din nou în concediu de odihnă.

Or, potrivit dispozițiilor articolului 96 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești pârâta judecător avea obligația ca, la stabilirea termenului de soluționare a cererii de preschimbare, să verifice dacă judecătorul titular se afla în instanță și, în caz contrar, data când acesta urma a-și relua activitatea.

Secția constată că faptele reținute mai sus întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare privind exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință și nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și m), din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

I. În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, din probele administrate rezultă că pârâta judecător M.F. a încălcat mai multe norme de procedură, prin modul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de instrumentare a dosarelor având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare a imobilelor terenuri și construcții.

Astfel, admiterea cererilor de preschimbare a primului termen de judecată, fără verificarea existenței unor motive temeinice, dar și prin admiterea unor cereri de preschimbare inexistente, pârâta judecător a încălcat dispozițiile art. 153 alin. (3) Cod de procedură civilă care prevăd că termenul de judecată nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți.

De asemenea, au fost ignorate dispozițiile legale care reglementează competența instanțelor de judecată în materie de imobile, ajungându-se la situația ca instanța „competentă” să fie aleasă de părți în funcție de practica acesteia în această materie.

Astfel, din coroborarea dispozițiilor art. 159 pct. 3 din Codul de procedură civilă cu dispozițiile art. 19 din același cod reiese că este exclusivă competența teritorială în situația prevăzută de art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia cererile privitoare la bunuri imobile se fac numai la instanța în circumscripția căreia se află imobilele.

De asemenea, au fost încălcate și dispozițiile art. 220, 223 și 224 Cod de procedură civilă referitoare administrarea probei cu interogatoriu, constatată în cauzele în care pârâții vânzători erau reprezentați în proces în baza unui mandat convențional sau de către un reprezentant legal (curator).

Din expozitivul hotărârilor nr. 51/2011, 131/2010, 1177/2010, în cauzele în care s-a constatat această încălcare (dosarele nr. 3802/2010, 177/2010, 1318/2010), instanța a avut în vedere în adoptarea soluției răspunsurile la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
interogatoriu, acesta nefiind însă administrat pârâților personal, ci curatorilor acestora, pentru fapte care îi priveau pe pârâți, nu pe reprezentanții acestora (respectiv, cu privire la încheierea chitanței, primirea prețului în integralitate, imposibilitatea prezentării la notar).

Astfel, deși potrivit art. 218 Cod procedură civilă, interogatoriul se administrează părții cu privire la faptele sale personale, reprezentantul legal putând fi întrebat numai cu privire la faptele și actele încheiate de el în această calitate, pârâta judecător a administrat această probă cu încălcarea acestor dispoziții legale.

De asemenea, când partea are domiciliul în străinătate, este interogată în condițiile art. 223 Cod procedură civilă prin mandatar, dar nu în sensul în care mandatarul răspunde în numele părții la interogatoriu, ci prin comunicarea întrebărilor mandatarului care le transmite părții, aceasta din urmă depunând răspunsul în cuprinsul unui mandat în formă autentică. În situația în care partea este împiedicată de a veni în fața instanței, instanța poate încuviința luarea interogatoriului la locuință.

Mai mult, deși limitele acordate curatorului prin dispoziția primarului sau procuratorului erau exclusiv de reprezentare a pârâtului în dosar, instanța a permis curatorului exercitarea unor acte de dispoziție (exprimarea acordului la înstrăinarea imobilului, în numele pârâtului) în afara oricărui mandat în acest sens, fiind încălcate drepturi fundamentale ale persoanei aflate sub asistență.

De asemenea, se constată că pârâta judecător nu a stabilit titularul dreptului de proprietate, în condițiile în care a acceptat depunerea unui titlu de proprietate cu privire la terenuri, exclusiv pe numele unei alte persoane decât pârâtul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
din acțiune, ori a justificat calitatea de moștenitor a pârâtului prin depunerea unei cereri de deschidere a succesiunii persoanei care figurează în titlul de proprietate, adresată Primăriei, fără ca la dosar să existe nici măcar dovada decesului proprietarului.

Sub acest aspect, se reține că în mod obișnuit, în situația în care nu exista identitate între proprietarul imobilului și pârâtul chemat în judecată în proces în calitate de promitent-vânzător, pârâtul depunea doar o cerere adresată primăriei în a cărei rază teritorială domiciliase proprietarul imobilului, prin care se solicita deschiderea procedurii succesorale.

Aceste sesizări adresate primăriei nu cuprind mențiuni privind autorul acestora, fiind efectuate mențiuni doar cu privire la elementele de identificare a moștenitorilor prezumtivi ai defunctului.

Or, față de dispozițiile art. 68 și următoarele din Legea nr. 36/1995 prevăd că dezbaterile unei succesiuni se face la notarul public sau în fața instanței de judecată, Secția reține că o cerere adresată primăriei care nu are competența de a dezbată o succesiune și de a stabili calitatea de moștenitor, nu poate echivala cu dovada calității de moștenitor a proprietarului. În aceste condiții, nu numai că instanța nu a justificat cum a operat transmiterea dreptului de proprietate la pârât, ci a reținut în hotărâre, în contra actelor din dosar, că titlul de proprietate era emis pe numele pârâtului, deși acesta fusese emis pe numele persoanei decedate.

Totodată, au fost încălcate și dispozițiile art. 85 Cod de procedură civilă, potrivit cărora judecătorul nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel, întrucât, așa

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cum s-a reținut, în dosarele nr. 137/2011, 3802/2010 și 233/2011 citarea părților s-a efectuat după soluționarea pe fond a cauzelor.

Prin soluționarea cauzelor pe fond, în condițiile ignorării de către reclamânți a dispozițiilor din rezoluția judecătorului privind cuantumul taxei de timbru, pârâta judecător a încălcat și dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, potrivit cărora determinarea cuantumului taxelor judiciare de timbru se face de către instanța de judecată.

Mai mult decât atât, în cauzele având ca obiect înstrăinarea unor imobile aflate în raza altei judecătoria, nu există nici o dovadă că s-a verificat cuantumul taxei de timbru în raport de valoarea imobilelor, conform art. 3¹ alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

În concluzie, în nici unul dintre dosarele verificate, pârâta judecător fie nu a stabilit, fie nu a verificat legalitatea cuantumului taxei de timbru, limitându-se la a scrie în rezoluția privind măsurile pentru primul termen de judecată: „tt”.

De asemenea, au fost încălcate și dispozițiile art. 3² alin. 1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, potrivit cărora, în cazul cererilor prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile, instanța de judecată va solicita extras de carte funciară pentru bunurile imobile ce au carte funciară deschisă sau certificat de sarcini pentru imobilele care nu au carte funciară deschisă, certificat fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale și dovada debitelor la zi ale cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În dosarul nr. 3210/2010 se constată că au fost încălcate dispozițiile art. 68 alin. (1) Cod de procedură civilă privind condițiile în care poate fi primită reprezentarea părților în judecată, instanța primind concluziile avocatului menționat pe cererea de chemare în judecată, deși la dosar nu există delegația de împuternicire a acestuia de către reclamantă, iar acțiunea de chemare în judecată nu este însoțită de reclamantă prin semnătură, fiind semnată doar de avocat.

Lipsa unei împuterniciri la dosar este confirmată de declarația avocatului P.D.E. din care rezultă că a fost contactată de către reclamantă la începutul lunii septembrie 2009, pentru a-i susține interesele în instanță, la acel moment fiind încheiat un contract de asistență juridică, neurmat de emiterea vreunei delegații care să fi fost depusă la dosar.

Totodată, au fost încălcate dispozițiile art. 54 alin. (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și publicității imobiliare, potrivit căroră instanțele judecătorești au obligația de a transmite, în termen de 3 zile, hotărârea rămasă definitivă și irevocabilă, constitutivă sau declarativă asupra unui drept real imobiliar, la oficiile de carte funciară în a căror rază de activitate se află imobilul, comunicări care nu s-au realizat în dosarele analizate.

Faptele astfel cum au fost reținute contravin și dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești care prevăd îndatorirea judecătorilor de a asigura, prin activitatea desfășurată, respectarea legii și independența puterii judecătorești, dar și ale art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care prevăd obligația judecătorilor ca prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii, să asigure un

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

tratament nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, iar conform art. 12 din acest Cod judecătorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi și regulamente și ordine de serviciu.

Referitor la dosarele în care au fost admise cererile de preschimbare urmate de soluționarea cauzelor pe fond, Secția apreciază că nu au fost încălcate dispozițiile procedurale privind publicitatea ședințelor de judecată, întrucât, așa cum rezultă din conținutul minutelor întocmite cu ocazia soluționării cererilor de preschimbare, pronunțările soluțiilor adoptate aveau loc în ședință publică, în prezența părților, iar după pronunțare continua judecata cererii pe fond.

Sub aspectul laturii subiective se reține că vinovăția pârâtei judecător îmbracă forma intenției și constă în omisiunea aplicării mai multor dispoziții legale și regulamentare imperative, cu ocazia soluționării cauzelor al căror obiect este pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare.

Mai mult, în raport cu împrejurarea că, prin Hotărârea nr. 16/27.10.2010 a Secției pentru judecători irevocabilă prin decizia nr. 57/14.03.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pârâta judecător a fost sancționată disciplinar pentru fapte de aceeași natură cu cele reținute în prezenta cauză, rezultă că pârâta judecător a perpetuat o practică deja sancționată de Secție.

Prin urmare, apărările pârâtei judecător potrivit cărora a dat dovadă de bună credință, continuând aceeași practică, până la momentul rămânerii

irevocabile a hotărârii prin care a fost sancționată pentru acest mod de lucru nu pot fi reținute, în condițiile în care sancțiunea a vizat tocmai omisiunea aplicării unor norme imperative referitoare la repartizarea aleatorie, continuitatea completului de judecată și comunicarea actelor de procedură, și nu aplicarea eronată a acestora.

Acest mod de lucru al pârâtei judecător, concretizat în încălcarea flagrantă a unor dispoziții procedurale, a avut drept consecință diminuarea patrimoniului vânzătorilor pârâți.

De asemenea, prin omisiunea aplicării dispozițiilor legale au fost lezate relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție în sens larg, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție.

Totodată, se reține că, cu concursul direct al pârâtei judecător, părțile au eludat dispozițiile legale cuprinse în Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale și în Legea nr. 7/1996, a cadastrului și a publicității imobiliare privitoare la autentificarea de către notar a actelor de vânzare-cumpărare a imobilelor, care ar fi presupus, în mod obligatoriu, verificarea existenței cărții funciare și eliberarea unei extras de carte funciară în acest sens, existența unui titlu de proprietate al vânzătorului și eventual, a certificatului de moștenitor care să ateste transmiterea succesiunii, legitimarea părților și manifestarea acordului personal sau prin procură autentică special emisă pentru vânzare.

În raport cu probele administrate, Secția constată că niciuna din apărările pârâtei judecător nu sunt de natură a conduce la stabilirea vreunei alte situații de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
fapt, decât aceea cu care a fost sesizată Secția pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, apărările pârâtei judecător potrivit căroră nu poate fi sancționată disciplinar pentru modul în care a interpretat sau aplicat dispozițiile legale nu pot fi primite, întrucât ceea ce se reține în sarcina pârâtei judecător este faptul că nu a aplicat și nu a respectat dispozițiile legale enunțate anterior.

De asemenea, apărările potrivit căroră prin modalitatea de soluționare a cauzelor nu s-ar fi produs nici un prejudiciu părților nu pot fi reținute, întrucât valoarea socială lezată o reprezintă, așa cum s-a arătat anterior, relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al noțiunii.

În ceea ce privește apărarea potrivit căreia pârâta judecător a aplicat în toate cauzele analizate dispozițiile privind soluționarea cu celeritate a dosarelor sunt reale, însă sunt lipsite de relevanță sub aspectul întrunirii elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare reținute în sarcina acesteia.

II. În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține că prin dispoziția pârâtei judecător M.F., în calitate de președinte al instanței, de fixare a termenului pentru soluționarea cererii de preschimbare la o dată când judecătorul titular nu se afla în instanță, fapt ce a determinat soluționarea dosarului nr. 1477/2010 de către un alt judecător, decât cel învestit prin repartizarea aleatorie, au fost încălcate dispozițiile art. 95 și următoarele din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, modificându-se astfel repartizarea aleatorie, efectuată conform programului ECRIS.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin Hotărârea Guvernului nr. 232/30.03.2005 privind aprobarea Strategiei de reformă a sistemului judiciar s-a apreciat că, prin distribuirea aleatorie a dosarelor a fost eliminată posibilitatea repartizării dirijate a cauzelor, aceasta reprezentând și un factor de prevenire a corupției în sistem.

Prin fapta sa, pârâta judecător a eludat dispozițiile privind distribuirea aleatorie a dosarelor astfel încât anumite dosare au fost dirijate spre soluționare unor anumiți magistrați.

Sub aspectul laturii subiective, se reține că fapta a fost săvârșită cu intenție și rezultă din modalitatea de exercitare a funcției de către pârâta judecător care nu a respectat dispozițiile art. 99 pct. 8 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești și art. 53 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului M.F. și să îi aplice acesteia sancțiunea „excludere din magistratură”, prevăzută de art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii Secția a avut în vedere gravitatea concretă a faptelor, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme legale și regulamentare, pe o perioadă lungă de timp, consecințele negative ale faptelor, atitudinea pe care pârâta judecător a înțeles să o adopte pe parcursul procesului și circumstanțele personale ale pârâtei judecător, semnificativ fiind și faptul că deși a mai fost anterior sancționată disciplinar, pentru același gen de fapte, respectiv

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
soluționarea altor dosare în aceeași manieră, a continuat să-și exercite atribuțiile într-un mod similar celui care a determinat sancționarea sa.

Astfel, prin hotărârea nr. 16/27.10.2010, irevocabilă prin decizia nr. 57/14.03.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii i-a aplicat acesteia sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunară brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni, pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și m) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei M. F. - judecător în cadrul Judecătoriei R.

În baza art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei M.F.– judecător în cadrul Judecătoriei R., sancțiunea disciplinară constând în „excludere din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și m) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
[REDACTED]
judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **19 octombrie 2011.**

PREȘEDINTE

**Definitivă, împotriva acesteia s-a exercitat calea de atac a recursului la
Înalta Curte de Casație și Justiție .**